

विविक्तेषु निर्मलेषु एकांतेषु च स्वयमेवार्जितैः देवपूजार्थमिति शेषः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ मृत्युं तत्तुल्यं दैत्यं शरण्या वासयोग्या लोकानां ॥ ५४ ॥ कोसौ मृत्युतुल्योऽसुरो योऽगस्त्येन निगृहीतो लोकरक्षणायेत्यतस्तदाख्यायिका माह ॥ इहेति ॥ वने इत्यर्थः ॥ एकदा कस्मिंश्चित्पूर्वकाले ॥ ५५ ॥ ब्राह्मणरूपं ब्राह्मणसदृशवेपं संस्कृतं वदन् ब्राह्मणवदिति शेषः ॥ एतदुभयं विश्वासार्थं ॥ ५६ ॥ संस्कृतं कृत्वा श्राद्धोचितपाकसंस्कारसंस्कृतं कृत्वा ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ मेषवन्नदन्मृतसंजीवनीवैभवादुदरांतरिति शेषः ॥ विनि

विविक्तेषु च तीर्थेषु कृतस्नानाद्विजातयः ॥ पुण्योपहारं कुर्वतिकुसुमैः स्वयमर्जितैः ॥ ५२ ॥ ततः सुतीक्ष्णवचनं यथासौम्यमयाश्रुतं ॥ अगस्त्यस्याश्रमो भ्रातुर्नूनमेष भविष्यति ॥ ५३ ॥ निगृह्यतरसा मृत्युं लोकानां हितकाम्यया ॥ यस्य भ्रात्रा कृते यं दिक् शरण्या पुण्यकर्मणा ॥ ५४ ॥ इहेकदा किल क्रूरो वातापिरपि चैल्वलः ॥ भ्रातरौ सहितावास्तां ब्राह्मणघ्नौ महासुरौ ॥ ५५ ॥ धारयन् ब्राह्मणं रूपमिल्वलः संस्कृतं वदन् ॥ आमंत्रयति विप्रान्सश्राद्धमुद्दिश्य निर्घृणः ॥ ५६ ॥ भ्रातरं संस्कृतं कृत्वा ततस्तं मेषरूपिणं ॥ तान् द्विजान् भोजयामास श्राद्धदृष्टेन कर्मणा ॥ ५७ ॥ ततो भुक्तवतीं पां विप्राणामिल्वलो ब्रवीत् ॥ वातापे निष्क्रमस्वेति स्वरेण महता वदन् ॥ ५८ ॥ ततो भ्रातुर्वचः श्रुत्वा वातापि मेषवन्नदन् ॥ भित्वा भित्वा शरीराणि ब्राह्मणानां विनिष्पतत् ॥ ५९ ॥ ब्राह्मणानां सहस्राणि तैरेवं कामरूपिभिः ॥ विनाशितानि संहृत्य नित्यशः पिशिताशनैः ॥ ६० ॥ अगस्त्येन तदा देवैः प्रार्थितेन महर्षिणा ॥ अनुभूय किल श्राद्धे भक्षितः समहासुरः ॥ ६१ ॥ ततः संपन्नमित्युक्त्वा दत्त्वा हस्ते वने जनं ॥ भ्रातरं निष्क्रमस्वेति इल्वलः समभाषत ॥ ६२ ॥

मेत्य ॥ ६० ॥ प्रार्थितेन प्रार्थितासुरद्वयसंहारेण महर्षिणा गस्त्येन श्राद्धे श्राद्धव्यापारमनुभूय भक्षितः सोऽसुरो वातापि ॥ ६१ ॥ तत इल्वलः श्राद्धाते संपन्नमित्युक्त्वा हस्तो दत्तं दत्त्वा भ्रातरं निष्क्रमस्वेत्यभ्यभाषत ॥ ६२ ॥